

Cười Chút Choi

PDH

CHUYỆN CƯỜI NGÀY XƯA

Cái chuyện nhàn cư vi bất thiện là đã có từ ngày xưa ngày xưa. Cụ Nguyễn Công Trứ nhà ta ngời nhà buồn, nên đêm khuya cũng kệ, cất bước tới nhà chị ả đào quen thuộc (Tướng Quân to gan lớn mật hơn nhiều vị AHCC). Ai ngờ đâu tới nhà chị ta lại ngúng nga ngúng nguây không muốn tiếp (có lẽ đã tiếp nhiều khách quá nên mệt mỏi chăng?). Cụ tức quá mới mắng rằng:

*Ông ở nhà ông, ông nhớ mi
Nhớ mi ông mới bước chân
đi*

*Không đi mi bảo rằng
không đến*

*Đến thì mi hỏi đến mầm chi
Mầm chi ông đã mầm chi
đặng*

*Mầm đặng ông mầm đã chán
khi.*

Sau đó ra sao thì không ai được biết.

ĐIỂN TÍCH CỦA TỨ KHOÁI

Trong lúc trà dư tửu hậu, có

người bàn về tứ khoái như sau:

*cứu hạn phùng cam vú: tạm
dịch là hạn hán mà lại gặp
mưa rào.*

*tha hương ngộ cố tri: xa nhà
mà lại gặp người quen.*

*động phòng hoa chúc dạ:
đêm tân hôn.*

*kim bảng quái danh đê: có
tên trên bảng vàng.*

Một vị ngồi trong bàn tiệc bàn rằng nếu thêm vào mỗi câu 2 chữ thì cái tứ khoái đó khoái hơn nhiều:

*Thập niên cứu hạn phùng
cam vú: mười năm hạn hán
gặp mưa rào thì thật là cái
khoái của nhà nông.*

*Thiên lý tha hương ngộ cố
tri: đi xa hàng vạn dặm mà
gặp người quen thì khoái biết
chừng nào.*

*Hòa thương động phòng
hoa chúc dạ: kẻ thường tục tân
hôn là chuyện thường nhưng
nếu đi tu mà lại động phòng
thì khoái lắm ư.*

*Nột nho kim bảng quái
danh đê: học dốt mà đậu thi*

mới sướng biết chừng nào.

Ai cũng gật gù khen hay không chê được. Một vị ngứa miệng nói nếu tôi đổi hai chữ vừa thêm vào thì không biết là khoái hay là họa. Mọi người xin cho nghe và vị đó đổi bài tứ khoái ra như sau:

**Tang điền cứu hạn phùng
cam vú: ruộng muối mà gấp
mưa rào thì thật là cái họa.**

**Đào trái tha hương ngộ cố
tri: đi xa trốn nợ mà gấp
người quen thì chẳng vui chút
nào.**

**Yểm hoạn động phòng hoa
chúc dạ: Bắt ông quan hoạn
lấy vợ thì thật là tội nghiệp
cho cả hai bên.**

**Cừu nhân kim bảng quái
danh đê: Kẻ thù mình mà có
tên trên bảng vàng thì tức lắm
chứ.**

NỤ CƯỜI NGÀY NAY

Trong toa xe lửa, trong một chuyến du lịch có hai vợ chồng và đứa con bốn tuổi ngồi nói chuyện rất vui vẻ. Khi xe lửa đi qua một nơi quen thuộc vợ mới thủ thỉ với chồng là:

— Mình có nhớ cách đây 4 năm em ngồi bên này.

Người chồng ngắt lời vợ:
Còn anh ngồi bên kia.

Đứa nhỏ tò mò hỏi thế con ngồi đâu. Câu hỏi chưa dứt thì toa tàu chui vào đường hầm tối đen như mực. Khi tàu ra khỏi đường hầm bố mới trả lời con như sau:

— Trước khi tàu chui vào hầm thì con ở bên bố khi tàu chui vào hầm thì con sang bên mẹ.

NỤ CƯỜI THIÊN ĐƯỜNG

Ba chàng tạm gọi là A, B và C cùng rủ nhau lên thiên đường một lúc. Thánh Pierre hỏi chàng A: “Ở dưới trần con lừa dối vợ con mấy lần?” A đáp rằng độ 5 hay 7 lần. Thánh Pierre nói vậy cũng được và cho chàng ta 1 chiếc xe 2 chevaux chạy chơi ở trên thiên đường. Hỏi chàng B, chàng B trả lời là một đôi lần và thánh Pierre cho chàng B một chiếc xe Mid size 6 máy đi chơi. Hỏi tới chàng C. C đáp rằng chưa từng 1 lần lừa dối bà đầm cả. Thánh Pierre rất lấy làm ưng ý bèn cadeau chàng C một chiếc limousine để đi du lịch trên thiên đường chơi.

Một hôm 3 chàng A, B và C gặp nhau hỏi han nhau rồi rít. Chàng C đượm vẻ âu sầu. A và B hỏi rằng: “Anh là người được nhiều may mắn nhất xe Limousine chạy phây phây không sợ bị panne giữa đường mà sao lại có vẻ ưu tư như vậy?” C đáp rằng là tuần vừa rồi chàng mới gặp bà đầm. A và B nói rằng: “Vậy là nhất rồi anh và chị lại trùng phùng rồi anh phải mừng chứ.” C nói rằng: “Nhưng “moi” gặp bà xã “moi” đang đi Skate Board.”

CHƠI CHỮ

Ta những tưởng chỉ có Ta và mấy người Trung Hoa mới hay chơi chữ mà thôi vậy chứ mấy ông Hoa Kỳ cũng rành mấy vụ đó lắm.

Một hôm Ông nhà xuống dùng điểm tâm trước khi đi làm. Bà vợ hỏi nhẹ: “Nếu anh có rảnh được ít phút thì xem dùm hộ cái máy giặt không chạy được”. Ông chồng nghiêm khắc hỏi vặn lại: “Bộ

bà tưởng tôi là Mr. MAYTAG hả”? Sau khi điểm tâm xong ra garage đánh xe đi làm thì vợ hỏi với vào: “Anh rảnh thì xem dùm xe em đề không nổ?” Chàng trả lời xẳng giọng: “Bộ bà nghĩ tôi là Mr. GOOD WRENCH hả?”.

Chiều về, Ông thấy bà đang đánh xe vào garage sau khi đón mấy đứa nhỏ đi học về và thấy cái máy giặt ở góc garage chạy rào rào. Ông ngạc nhiên hỏi bà: “Kêu thợ sửa hồi nào vậy”. Bà đáp: “Ấy cái anh hàng xóm sang sửa hộ”. Ông hỏi: “Hết bao nhiêu?” Bà nói: “Anh ấy ra điều kiện hoặc ngủ với anh ta hoặc phải nướng cho anh ta một cái bánh?” Ông thắc mắc: “Thế bà nướng bánh chua?” Bà đáp tinh bợ: “Bộ ông tưởng tôi là Mrs. Betty Crocker hả?”

VỊNH THÚY VÂN

Trong Kiều, nhân vật nào cũng được mang ra ngâm vịnh nào là Kiều thì đã dành rồi

còn Kim Trọng, Thúc Sinh, Từ Hải, Tú Bà vân vân ... nhưng mấy ai mà vịnh Thuý Vân đâu.

Nhân khi “Lễ là tảo mộ hội là đập thanh”

thì đâu phải chỉ có một mình Kiều nép mình dưới hoa ngưỡng mộ Kim Trọng mà có cả cô em là Thuý Vân nữa đấy chứ. Vậy ai cũng chê Kiều là thời buổi đó mà gớm thế thấy trai là mê ngay. Vậy chứ cô em thì lại không tai tiếng gì. Cho tới khi Chị phải bán mình thuộc cha và năn nỉ em: “Ngồi lên cho chị lạy rồi sẽ tha” và xin Thuý Vân thay mình mà kết nghĩa với Kim Trọng không sợ tội nghiệp cho chàng và Thuý Vân lập tức vâng lời.

Do đó có bài vịnh Thuý Vân như sau:

*Tình Chị thi em đã hiểu rồi
Can gì mà khóc nín đi thôi
Tỏ duyên nếu chấp người
hôm ấy
Chẳng lạy thì em đã chịu
lời. •*

PHÂN ƯU

Được tin Thân phụ AH Đỗ Hữu Hứa

Cụ Ông ĐỖ HỮU BÌNH

vừa tạ thế ngày 05-09-1991
tại Sài Gòn hưởng thọ 91 tuổi

Ái Hữu Công Chánh xin thành thật chia buồn
cùng anh chị Hứa và gia đình

Kính cầu chúc hương hồn Cụ Ông
sớm tiêu diêu cõi Phật.